

โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัษฎากร

เรื่อง “ศึกษาผลการวิจัยมาตรการเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล
มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และมาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมตลาดทุน”

มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ตามวิธีที่ 1 แก้ไขบทบัญญัติของประมวลรัษฎากร

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	มติที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาและ คณะทำงาน
<p>1. ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (18) (รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้)</p>	<p>1. รายจ่าย-ไม่มีบิลประกอบการตัดจ่าย เช่น ค่าซื้อสินค้าค่าพาหนะ ค่าส่งเสริมการขาย เป็นต้น เนื่องจากไม่มีระบบควบคุมการจ่ายเงินที่เป็นมาตรฐาน บางครั้งเป็นเงินสด บางครั้งเป็นเงินบริษัทเน้นสะดวกเป็นหลัก ไม่ได้คำนึงถึงการควบคุมภายใน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องแก้ไขประมวลรัษฎากร โดยแยกการปฏิบัติระหว่างบริษัท SMEs กับธุรกิจขนาดใหญ่ - บริษัท SMEs สามารถเลือกหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาหรือเลือกหักค่าใช้จ่ายตามที่เกิดขึ้นจริงก็ได้ - ต้องกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายเหมาให้เหมาะสม ใกล้เคียงกับต้นทุนจริงของแต่ละประเภทกิจการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วย ไม่ควรแยกปฏิบัติระหว่างบริษัท SMEs กับธุรกิจขนาดใหญ่ เนื่องจาก พรบ. การบัญชี 2543 กำหนดให้ บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่จัดทำบัญชี โดยรายรับที่เกิดขึ้นจริง หักด้วยรายจ่ายที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป การแยกปฏิบัติจะทำให้เกิดสองมาตรฐาน - บริษัทสามารถพิสูจน์รายจ่ายได้อยู่แล้วหากมีการจ่ายเงินจริง - คำนึงถึงหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป ในการจัดตั้งบริษัท ประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและเจ้าหน้าที่ ในการใช้ประโยชน์จากงบการเงิน เช่น การลงทุนเพิ่ม การได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	มติที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>2. การจัดทำบัญชี และ Software มาตรฐาน</p>	<p>2. การไม่จัดทำบัญชี หรือจัดทำบัญชีไม่ถูกต้อง รวมทั้งการปรับปรุงรายการเพื่อเสียภาษีไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง</p>	<p>ให้ถือเอางบการเงิน ที่จัดทำตาม Software มาตรฐาน (เช่น Software ของ ส.บ.ช.) เป็นข้อมูลเดียวกันกับการเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร โดยไม่ต้องปรับปรุงใดๆ</p>	<p>2. ไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่สามารถจัดทำ Software ที่จะทำให้ข้อมูลทางบัญชีเป็นข้อมูลเดียวกับข้อมูลทางภาษีได้ โดยที่ประชุมเห็นว่ายังคงให้จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปและปรับปรุงให้เป็นไปตามเงื่อนไขของประมวลรัษฎากร นอกจากนี้ ผู้เสียภาษีสามารถเลือกใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้ในบางกรณี</p>
<p>3. VAT</p> <p>3.1 การออกใบกำกับภาษีต้องออกทุกครั้งที่เกิดความรับผิดชอบในการเสียภาษี (tax point) เว้นแต่กรณีขายปลีก (ออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้) หรือกิจการขนาดย่อม (รายรับต่ำกว่า 300,000 บาท/เดือนสำหรับการขาย/ให้บริการที่ไม่เกิน 1,000 บาทต่อครั้ง ให้รวมออกใบกำกับภาษี 1 ฉบับต่อวัน)</p>	<p>3. VAT</p> <p>3.1 การออกใบกำกับภาษี</p>	<p>ผ่อนปรนให้ SMEs ไม่จำเป็นต้องออกใบกำกับภาษี (เว้นแต่กรณีผู้ซื้อเรียกร้อง)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การออกใบกำกับภาษียังคงต้องออกใบกำกับภาษีตามกฎหมายกำหนด - กรมสรรพากรได้ผ่อนปรนให้ผู้ประกอบการ ไม่ต้องออกใบกำกับภาษีกรณีขายสินค้าหรือให้บริการไม่ถึง 1000 บาทต่อครั้ง สำหรับกิจการที่มีรายรับไม่ถึง 300,000 บาทต่อเดือน - มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ขยายวงเงินรายรับให้มากกว่า 300,000 บาท หรือ - ขยายวงเงินสำหรับการขายสินค้า/ให้บริการ ให้เกินกว่า 1,000 บาทต่อครั้ง

<p>มาตราเนื้อหาโดยสังเขป</p>	<p>ประเด็นปัญหา</p>	<p>ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย</p>	<p>มติที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน</p>
<p>3.2 การจัดทำรายงาน VAT SMEs ต้องจัดทำรายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ และรายงานสินค้าและวัตถุดิบเป็นรายสถานประกอบการ เช่นเดียวกับกิจการขนาดใหญ่</p>	<p>3.2 การจัดทำรายงาน VAT</p>	<p>SMEs สามารถใช้สมุดบัญชีตาม GAAP เป็นรายงานภาษีขาย/รายงานภาษีซื้อ และไม่ต้องทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบ (stock book)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อย่างไรก็ตามมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าให้มองการออกไปกำกับภาษีในภาพรวมทั้งระบบไม่มองเฉพาะ SMEs โดยหากสามารถควบคุมให้บริษัทต้นน้ำออกไปกำกับภาษีได้ครบถ้วน ก็สามารถผ่อนปรนให้ SMEs ได้ ทั้งนี้ต้องมีระบบการ Link ข้อมูลการออกไปกำกับภาษีให้ชัดเจนโดยอาศัย IT ที่ทันสมัย - ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีการใช้รายงานภาษีขายและภาษีซื้อ เป็นรายงานประกอบในการพิจารณาการเสียภาษีและการขอคืนภาษีจึงเห็นว่ายังควรต้องจัดทำรายงานอยู่ - สำหรับรายงานสินค้าและวัตถุดิบ ในส่วนกิจการที่เป็นการให้บริการไม่ต้องจัดทำอยู่แล้ว และสำหรับผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาที่ประกอบการขายสินค้านี้มีการผ่อนปรนให้จัดทำรายละเอียดสินค้าคงเหลือปีละ 2 ครั้ง เท่านั้น

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	มติที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
			<ul style="list-style-type: none"> - อย่างไรก็ตามเห็นว่าหากรายการในสมุดบัญชีตาม GAAP สอดคล้องกับรายการในรายงานภาษีซื้อและรายงานภาษีขายก็สามารถผ่อนปรนให้ใช้สมุดบัญชีตาม GAAP ได้ เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบ SMEs แต่ SMEs ยังคงต้องทำรายงานสินค้าสินค้าและวัตถุดิบเนื่องจากต้องจัดทำตามมาตรฐานการบัญชีอยู่แล้ว

ตามวิธีที่ 2 การจัดตั้ง Tax Agent ขึ้นในประเทศไทย

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงาน	มติที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
การจัดตั้ง Tax Agent ขึ้นในประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้ง Tax Agent ขึ้นในประเทศไทย ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรดีขึ้นและสามารถลดปริมาณงาน ปริมาณคน และงบประมาณต่าง ๆ ลงมาได้มาก 	<p>ให้กรมสรรพากรโอนงานด้านบริการต่าง ๆ มาให้ Tax Agent เป็นผู้ดำเนินการแทน (ทำนองเดียวกับ Tax Agent ในต่างประเทศ) โดยให้กรมสรรพากรทำหน้าที่ด้านการกำกับ ด้านการออกกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ และด้านการตรวจสอบภาษี (โดยวิธีสุ่มตรวจตามความจำเป็น) เป็นต้น กรณีนี้จะทำให้ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรดีขึ้นและสามารถลดปริมาณงาน ปริมาณคน และงบประมาณต่าง ๆ ลงมาได้มาก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นด้วยในหลักการ แต่เห็นควรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของ Tax Agent เพิ่มเติมให้เหมาะสม เช่น ให้ Tax Agent ต้องร่วมรับผิดชอบกับ SMEs ในการชำระหนี้ภาษีอากรต่อกรมสรรพากร - มีข้อสังเกตให้กำหนดคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของ Tax Agent ให้ชัดเจน - ต้องมีการปรับปรุงกฎหมายเพื่อรองรับการเกิดขึ้นของ Tax Agent และให้ศึกษาเรื่อง Tax Agent ไปพร้อมกับระบบ CPTA (พิจารณามาตรา 3 สัตตประกอบด้วย)